

Tendințe progresiste și integriste în Biserică

Care este rolul, după părerea dumneavoastră, care pot să-l dezvolte în momentul actual tendințele care în mod general sunt desemnate cu termenii de „progresistă” și „integristă” în Biserică?

01.04.2012

**Care este rolul, după părerea
dumneavoastră, care pot să-l
dezvolte în momentul actual**

tendențele care în mod general sunt desemnate cu termenii de „progresistă” și „integristă” în Biserică?

După părerea mea, actualul moment doctrinal al Bisericii se poate defini pozitiv și în același timp delicat, ca orice criză de dezvoltare. Este pozitivă, fără nici o îndoială, pentru că bogățiile doctrinale ale Conciliului Vatican II au așezat întreaga Biserică – tot Poporul preoțesc al lui Dumnezeu – în fruntea unei noi etape, imens de bogată de speranțe. De o reînnoită fidelitate față de planul divin de mântuire care i-a fost încredințată. Și este și un moment delicat, pentru că concluziile teologice la care s-au ajuns nu sunt de tipul, pentru a spune așa, abstract sau teoretic, ci constituie o teologie extrem de „vie”, adică dotată cu aplicații imediate și directe de ordin pastoral, ascetic și normativ, care ating cel mai adânc viața internă și

externă a comunității creștine – liturgia, structurile *organizative* ale Ierarhiei, forme de apostolat, Magisterul, dialogul cu lumea, ecumenismul, etc. – și de aceea ating și viața creștină și chiar și conștiința credincioșilor.

Fie un aspect cât și celălaltul cer insistențe pe care sufletul nostru trebuie să le recunoască: optimismul creștin – siguranța bucuroasă că Duhul Sfânt va face rodnică cu roade doctrina cu care a îmbogățit-o pe Mireasa lui Cristos –, și în același timp prudența din partea celui care se dedică cercetării teologice sau deține autoritatea pentru că pagube incalculabile vor putea să fie pricinuite, acum mai mult ca niciodată, de lipsa de seninătate și de măsură în studiul problemelor.

Cât privesc tendințele pe care le definiți „**progresiste**” și „**integriste**”, mi se pare greu de a

exprima o părere asupra rolului pe care îl pot dezvolta în acest moment, pentru că totdeauna mi-am refuzat să admit oportunitatea și de-a dreptul posibilitatea de a face catalogări sau simplificări de acest fel. Această repartiție – care uneori este împinsă până la extremele unui adevărat paroxism, sau se încearcă de a perpetua, ca și cum teologi și credincioși în general ar fi destinați la o continuă orientare bipolară – am impresia că în fond se naște din convingerea că progresul doctrinal și vital al Poporului lui Dumnezeu să fie rezultatul unei tensiuni dialectice perpetui. Eu dimpotrivă prefer să cred – din tot sufletul – în acțiunea Duhului Sfânt, care suflă unde vrea și asupra cui vrea.

Pentru a aprofunda: *Colocvii cu Mons. Escrivá de Balaguer*, 23

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
tendinte-progresiste-si-integriste-in-
biserica/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/tendinte-progresiste-si-integriste-in-biserica/) (09.08.2025)